Westminster September 29, 1991

Thím Phúc thương mến,

Cách nay một tháng, tôi có đọc báo "Người Việt", có một bài nói về bữa tiệc "Đồng tâm" và ca tụng công lao và đức tánh của thím trong thời gian thím đảm trách chức vụ Chủ tịch Hội tù nhân chính trị tại Hoa Kỳ.

Đọc qua lời lẽ khiêm tốn, nhã nhặn, những đặc đáo tình cảm của thím trong lúc thím tuyên bố từ nhiệm sau khi đã hoàn thành sứ mạng cứu giúp những gia đình quân nhân công chức, nạn nhân cộng sản, được sang định cư tại thế giới tự do này, tôi vô cùng cảm động.

Cả tháng liên tiếp, trong những dịp họp mặt tại khu chợ "Phước Lộc Thọ" nơi quán café Rendez Vous, các cựu tù nhân chính trị HO đều sôi nổi luận bàn về thím, mà ai nấy đều ca ngợi công đức và đức cao đức tính nhân hậu bao vui cứu khổ cho đồng đội quốc gia lâm nạn.

Hôm ấy tôi định viết thơ cho thím, nhưng vì bận việc dời nhà mà thì ếu sót một cử chỉ đáng làm, đối với một người ân và một người em mà chúng tôi hằng thương nhớ và nể phục.

Hôm nay, viết cho thím, tôi cảm thấy ân hận vì đã qua Mỹ hơn 9 tháng rồi mà chưa lên được Virginia để thăm thím và kể lể mọi chuyện tâm tình của mọi gia đình HO cho thím nghe. Thật là một điều thiếu sót đáng trách. Tuy nhiên, hoàn cảnh gia đình còn khó khăn, vì chị và cháu gái kết lại quê nhà, đã khiến cho tôi vẫn còn âu lo, chưa được hoàn toàn thoải mái.

Đến nay, mặc dầu đã chấp nhận hoàn cảnh mới với sự chia phân gia cảnh, tôi vẫn bận tâm lo nghĩ cho những kẻ ra đi, cho những người ở lại.

Tôi vẫn còn nhớ mãi những tình cảm đẹp đẽ nồng hậu khi viết cho thím những bức thư đầu tiên mùa xuân năm Đinh Mão 12-12-1986, mà cho đến bây giờ vẫn không quên:

Chúc xuân Đinh Mão thắm tình riêng,
Lời tết quê hương gởi bạn hiền
Chúc phúc dồi dào vui mãn nguyện,
Cầu tài sung túc khoẻ tu niên,
Tâm lành tánh sáng an gia đạo
Nhân rộng nghĩa sâu vững phước điền

Cây cỏ vườn xuân nhuần đức tốt
Người hiền cõi tục sướng như Tiên.

Tiên phàm cũng một tấm lòng thôi
Cũng một tình thương cứu giúp đời.
Chẳng thẹn nữ lưu trang mẫu thế
Không thua nam tử bậc rường thời
Thi ân bố đức không cần tiếng
Cứu khổ ban vui chẳng tiếc lời
Cả nước tán dương công đức lớn;
Quần nhân công chúa nhớ tình người!

Người xa đất nước đã bao lâu?
Có biết quê hương lắm khổ sầu?
Công chúa sa cơ buồn mãn kiếp,
Quần nhân cải tạo khổ dài lâu.
Dân tình nghèo đói khôn vườn cỏ
Thiên hạ lầm than khó ngóc đầu;
Đón Tết chào Xuân mong pháp lạ,
Bình minh chiếu rọi hết đêm thâu.

Thâu đêm thao thức đón nghe đài
Nghe tiếng Minh Thọ có biết ai?
Có phải trưng tên trang liệt nữ?
Hay là trưng họ bậc anh tài?
Hành vi lân mẫn, tâm cao thượng,
Cử chỉ vị tha, đức tốt dày;
Mấy vần mừng Xuân chưa đủ nói;
Tấm lòng thương nhớ mấy năm dài.

Đọc lại mấy vần thơ cũ, chắc thím không quên tấm tình cũ mà anh chị hằng ấp ủ để có dịp hàn huyên cùng với thím trong một hoàn cảnh tương lai của đất nước vui tươi hơn, rực rỡ huy hoàng hơn.

Anh chị luôn luôn thương nhớ thím và luôn luôn cầu chúc cho thím và gia đình hưởng ân lành phước lớn của Phật trời thưởng công cho người thiện tâm hảo đạ.

Thương mến

Lam